

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ad annum Christi 1563

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118618

§. 39. Ferrerii Oratio a Faliscorum Episcopo confutata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66653)

§. XXXIX.

Sæcul. XVI
A.C. 1563.

Ferrerii Oratio a Faliscorum Episcopo confutata.

Hanc orationem (*) Patres non sine maxima indignatione excipiebant, imo ferme ab omnibus adversus illam querelæ audiebantur: unde Præsul ille, qui in Congregatione prior differendi

Pallav. l. 23. c. I. n. II.

K k 4

copiam

„naldus addit: „Hanc Ferrerii orationem, „cum non sine stomacho Patres pene omnes „accepissent, quam plures, ex ipsis etiam „Gallis detestabantur, in sequenti die Carolus „de Grasis Episcopus tunc Faliscorum, ac „postmodum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car- „dinalis egregie refutavit, quem & alii quo- „que sunt secuti.

(*) De ea hoc iudicium fuisse latum testa- tur Pallavicinus. *Incredibile est, quoniam odio excepta fuerit a Conventu ea Concio: Oratores Cesarei ad Ferdinandum scripsere, ab illa cunctos gravi animi dolore affectos fuisse, Et quibusdam etiam ex Gallis vehementer eam displicuisse. Salmanticensis addit, in suis Actis, cui pariter assonant literæ Jadrensis Archiepiscopi, auctam ex eo suspicionem fuisse, prius de Ferrerio conceptam, non sinceræ Religionis: noluerunt itaque retardare confutationem illius orationis, quam dissonam a Religione objurgationem, non regiam legationem existimabant.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

copiam obtinuerat, postea die vigesima
 tertia Septembris hunc sermonem con-
 futare aggressus est. Erat is Carolus
 de Grassis Bononiensis Montis-Falisci
 Episcopus, qui postea ad purpuram e-
 vehebatur: cum autem Galli prævide-
 rent, quod in hac confutatione eorum
 calumniæ acrioribus verbis perstringe-
 rentur, hinc consulto ab hoc conventu
 abstinebant: porro Grassius, priusquam
 de rei summa ageretur, orationem
 suam his verbis exorsus est. „Aliud
 „omnino proemium habui paratum Ora-
 „tioni meæ, sed Ferrerii concio prius
 „audita in caussa fuit, ut illud mu-
 „tarem: vehementer autem exopto,
 „ut hic Orator producat diserta Regis
 „mandata ad id peragendum: etenim
 „nec rei peractæ conditio hujus Viri
 „præsumptioni favet, nec in hujusmodi
 „ministris sufficit universalis quædam
 „facultas, ut quis sibi persuadere pos-
 „set, id ex Regis voluntate committi:
 „dum enim in memoriam revoco Pi-
 „pinum, qui Zachariæ Pontificis opera
 „Rex inunctus fuerat a Bonifacio Epi-
 „scopo Moguntino: insuper dum in
 „mentem reduco Carolum Magnum, e
 „Pipino natum, qui ob eximias in in-
 „fideles expeditiones a Leone III. pri-
 „mus Occidentis Imperator constitutus
 „est, dum etiam recogito subsequentes
 „Galliæ

Sæcul. XVI.
A.C. 1563.

„Galliæ Reges, qui propter egregiam
 „Ecclesiasticæ libertatis defensionem
 „promeruerunt ab Apostolica Sede no-
 „men *Christianissimorum*: quonam pacto
 „mihi posset in animum venire, quod
 „voluntati Principis, qui illorum in re-
 „gno, in sanguine, atque in nomine
 „Successor est, consonent ea legationis
 „mandata, quæ tam audacter exposue-
 „rat Orator, & a Patribus tam moleste
 „suerant audita? cuinam ex eruditif-
 „simis illis Patribus in aures unquam
 „inciderat, in Oecumenicis Conciliis
 „adversus eorum decreta opponi prote-
 „stationem, ut vocant, quasi tribuni-
 „tiam, quæ in populi Romani sedi-
 „tionibus usurpata erat. Priscis tem-
 „poribus, ubi nonnunquam in Synodis
 „de moribus deliberatio habebatur, ipsi
 „Cæsari etiam denegatum fuerat inter-
 „esse, uti Nicolaus primus ad Michae-
 „lem Imperatorem scripsit, nunc vero
 „Oratores non solum interesse, sed de
 „moribus Ecclesiasticorum leges præ-
 „scribere præsumunt, & ibi, ubi divi-
 „nus Spiritus per ora Sacerdotum lo-
 „quitur, Orator laicus gloriatur, quod
 „Spiritui Sancto resistat, & contra e-
 „jus oracula reclamet: ubi magnus ille
 „Constantinus, tametsi rogatus a tot
 „Patribus, iudicium proferre ausus non
 „est, Orator quidam præsumit ore suo
 „quasi

Kk 5

„quasi

Sæc. XVI.

A.C. 1563.

„quasi cunctos Patres damnare: ve-
 „rum nulla ratione credi potest, id
 „Christianissimi Regis consensu, ac vo-
 „luntate peractum, quo tandem nomine
 „Galli comprobare audent, quod Sy-
 „nodus suam auctoritatem ipsis in ac-
 „ceptis referre cogatur? num fors illi
 „ex eo creditorum jus adepti sunt ad-
 „versus Patres, quod hi calamitates
 „illius Regni, non modo sibi communes,
 „sed proprias existimarint? num id ex
 „eo factum, quod sola charitas subve-
 „niendi collapsio illi Regno, ipsos ex
 „omnibus Christiani orbis partibus tra-
 „xerit ad impendendas facultates suas,
 „sudorem, & fortassis etiam vitam?
 „quid porro ad hujus Oratoris expo-
 „sitionem dicendum, qua ad tuen-
 „das suæ Religionis leges afferebat,
 „quod hæc Episcopis conciones, elee-
 „mosynas, & ejusmodi pia opera per-
 „agere non prohiberent? porro ad hoc,
 „quin Orator offendatur, juxta debi-
 „tam hujusmodi loco libertatem isti ve-
 „nerando cœtui dicere licet, quod il-
 „lud ipsum sit schisma doctissimis eo-
 „rum auribus indignum: perinde, quasi
 „piis hisce operibus non interdictis, par-
 „sit præterea, pro Regis arbitrato per-
 „summare reliqua ad Ecclesiasticam im-
 „munitatem, jurisdictionemque spe-
 „ctantia, dissipare Ecclesiæ bona, diju-
 „dicare

„dicare Episcopos, & Clericos ad lai- Sæcul. XVI.
 „corum tribunalia rapere, quamvis hoc A.C. 1563.
 „Apostolicæ traditioni, Decretis Con-
 „ciliorum, atque Pontificum, & om-
 „nium fere Patrum documentis repu-
 „gnet, nam legatur tantum, quod ea
 „de re Nicolaus I. in literis ad Episco-
 „pos in oppido Convicino congregatos,
 „& Symmachus Papa in sua secunda
 „Synodo Romana decreverant: insu-
 „per perpendantur ea, quæ idem Nico-
 „laus scripsit ad Michaellem Imperato-
 „rem, & S. Gregorius Nazianzenus ad
 „suorum temporum Cæsares: nec mi-
 „nus consulatur Sanctus Augustinus
 „in dialogo contra Petilianum, ubi af-
 „firmat, quod possint leges Cæsareæ
 „favere, sed non adversari Ecclesiasti-
 „cis, præterea Decreta Gregorii VII.
 „& Innocentii III. in Concilio Generali
 „Lateranensi pervolvantur, ac perpen-
 „dantur denique ea, quæ sanxerat de
 „libertate, & immunitate Ecclesiæ Sy-
 „nodus Constantiensis Sessione decima
 „nona: porro Orator, quando tam ar-
 „denter Patres revocat ad Ecclesiæ pri-
 „mæ nitorem, ipsemet quoque o-
 „missis recentioribus Regis privilegiis,
 „odio non habeat candorem, pristi-
 „namque libertatem Ecclesiæ, atque in
 „memoriam sibi redigat id, quod ore
 „Danielis eidem Ecclesiæ dixit Deus:

Sæcul. XV.
A.C. 1563. „*ea gens, & illud regnum, quod tibi non*
„*serviet, peribit.* Ceterum quoad id,
„quod Orator narrat, Galliam per cen-
„tum quadraginta annos a summis Pon-
„tificibus petiisse quædam peculiaria,
„& per id temporis novarum rerum Con-
„silia fuisse nutrita, nimis in comperto
„est, quo pacto id in rem evaserit Gal-
„liæ Regibus, in populorum illorum con-
„cordiam, atque in illius Regni salu-
„tem. His dictis concludebat Graf-
„fius, Legatos, ac Patres rogans, ut
cum ageretur de re gravissima, cu-
rarent sibi tradi Oratoris concionem
ac Regis mandata, ut de illis delibe-
rarent.

§. XL.

Ferrerii Apologia pro sua oratione.

Cum Ferrerii oratio accerrime con-
futaretur, in lucem prodiit illius
Apologia, in qua Auctor sermone ad
Synodum converso ita effatus est, „Sy-
„nodi Patres nobis non possunt respon-
„dere, sicut Propheta Judæis, nam nos
„Galli postulavimus, ut reformetur Ordo
„Ecclesiasticus præcipue in Galliis, ubi
„illorum vitia sunt satis comperta, ea-
„que Galli norunt, non ad modum ju-
„dæorum, quibus merito, quod pro-
„prios nævos ignorarent, caussa jeju-
„nii, & planctus imputata fuit: de
cetero